

anh Thơ



Thơ Anh Thơ Toàn Tập

Anh Thơ (Vương Kiều Ân)

Nữ sĩ Anh Thơ (1919-2005) tên thật là Vương Kiều Ân (Vương là họ cha, Kiều họ mẹ). Sinh năm 1919 tại Ninh Giang (Bắc Việt). Ông thân sinh là nhà nho, đậu tú tài, làm trợ tá. Vì ông là công chức, thuyền chuyển nay đây mai đó nên con cái thường phải đổi trường luôn. Do đó, Anh Thơ thay đổi tới ba trường mà vẫn chưa qua bậc tiểu học.

Đây là trang danh sách liệt kê tuyển tập các tác phẩm, tập thơ và những bài thơ hay nhất của nhà thơ Anh Thơ (Vương Kiều Ân). Bà sáng tác ở cả hai giai đoạn Thơ Mới và Thơ Cách Mạng, đóng góp không nhỏ vào dòng thơ đồng quê của dân tộc. Tuy nhiên, trên trang này chỉ đăng tải & lưu trữ tuyển tập thơ đồng quê của bà, tập “bức tranh quê”. Còn những bài thơ cách mạng như tập “mùa xuân màu xanh” và “lệ sương” xin được phép không đăng tải.

Bà mất năm 2002 tại Hà Nội vì bệnh ung thư phổi.

Thơ Anh Thơ - Toàn Tập

Trong tập này có tất cả 51 bài thơ của Anh Thơ (Vương Kiều Ân).

Tuyển Tập Thơ

- 1- Chớp Mắt
- 2- Chiếc Cánh Thơ
- 3- Chiếc Nón Quai Thao
- 4- Tiếng Chim Tu Hú
- 5- Vườn Xưa
- 6- Xuân Quê

Tập Bức Tranh Quê (1941)

- 1- Chiều Xuân
- 2- Đêm Xuân
- 3- Ngày Xuân
- 4- Đêm Trăng Xuân
- 5- Đêm Rằm Tháng Giêng
- 6- Chợ Ngày Xuân
- 7- Họa Chợ
- 8- Đông Chợ
- 9- Tan Chợ
- 10- Vào Hè
- 11- Sáng Hè
- 12- Trưa Hè
- 13- Chiều Hè
- 14- Đêm Hè
- 15- Chợ Mùa Hè
- 16- Đàn Bầu
- 17- Đám Xẩm
- 18- Đại Hạn
- 19- Con Giông

-
- 20- Mưa
 - 21- Bến Đò Trưa Hè
 - 22- Đêm Giông Tố
 - 23- Tết Mồng Năm
 - 24- Chợ Chiều
 - 25- Sang Thu
 - 26- Chiều Thu
 - 27- Đêm Thu
 - 28- Lụt
 - 29- Rằm Tháng Bảy
 - 30- Rằm Tháng Tám
 - 31- Đêm Trăng Mờ
 - 32- Đám Ma
 - 33- Bến Đò Đêm Trăng
 - 34- Bến Đò Ngày Xưa
 - 35- Chợ Ngày Thu
 - 36- Bến Đò Ngày Phiên Chợ
 - 37- Chợ Ngày Đông
 - 38- Trở Rét
 - 39- Nắng Hanh
 - 40- Buổi Trưa
 - 41- Đám Cưới
 - 42- Chiều Ba Mươi Tết
 - 43- Đêm Trăng Đông
 - 44- Đêm Ba Mươi Tết
 - 45- Ngày Tết

Tuyển Tập Thơ

Chớp Mắt (Anh Thơ)

Có những ngày buồn chả ước mơ
Bỏ ăn, quên ngủ, biếng làm thơ.
Cứ ngồi ngơ ngẩn bên song cửa
Nhìn liều rơi vàng lá báo thu.

Thương thay cây liều sống cùng ta
Đã sáu năm rồi bóng thướt tha.
Chiều mát, vợ chồng ngồi dưới gốc,
Nhìn liều mền đưa tơ lướt la...

Thấy cả mùa hè biếc, mát tươi
Bóng anh đăm đăm dõi chân trời
"Sương như búa bổ mòn gốc liều
Anh sợ thu về lá lại rơi..."

– Lá rơi rồi lá lại xanh!
– Nhưng thương thân liều đứt tơ mảnh!
Ai hay tiên định lời tiên đoán
Mùa lá rơi vàng em mất anh!

Giờ một mình em ngắm liều đây!
Thu chưa se sắt đã thân gầy.
Anh đi buổi mới mù mây nước
Chớp mắt hai mùa sương trắng bay!

(Thu 1996)

Chiếc Cánh Thơ (Anh Thơ)

(Kính tặng bà Huyện Thanh Quan)

Núi chập chùng cao nước uốn quanh,
 Bãi dâu ngăn ngắt giải màu xanh.
 Nhìn xa non nước chiều thu vắng,
 Một mảnh tình riêng với một mình.

Ta nhớ nàng Thơ xưa mến yêu,
 Chiều xuân đứng đỉnh cánh yêu kiều.
 Trao hồn man mác tình non nước,
 Những vận thơ vàng phơi phới gieo.

Nào buổi Đèo Ngang bóng xế tà,
 Hoàng hôn theo mỗi cánh chim xa.
 Thăng Long dừng bước trông hoài cổ,
 Trấn Võ trầm bay trước Phật tòa.

Non nước giờ đây dậy ý thơ,
 Mà người non nước gió sương mờ.
 Ta nhìn xa vắng còn như thấy,
 Đứng đỉnh nàng đi chiếc cánh thơ.

Chiếc Nón Quai Thao (Anh Thơ)

Tua óng tơ ngà tha thướt gió,
 Vành vàng lá lụa nắng tươi xinh.
 Khuôn hoa e lệ trong khuôn nón,
 Si mắt chàng trai liếc gửi tình.

Nhưng dè con đường bước thẳng đường,
 Dâu ngờ tơ nón gió vương vương,

*Chàng về, mắt đắm sâu xa vắng...
– Cả một trời xuân nhạt nắng hường!*

Tiếng Chim Tu Hú (Anh Thơ)

*Nắng hè đỏ hoa gạo
Nước sông Thương trôi nhanh
Trên đường quê rảo bước
Gió nam giốn lá cành.*

*Bỗng tiếng chim tu hú
Đưa từ vườn vải xa
Quả bắt đầu chín lẹ
Ngọt như nôi nhớ nhà.*

*Cha già thêm tóc bạc
Chống gậy bước lên đồi
Thương một mùa vải đỏ
Má hồng con đang tươi.*

*Có chàng qua dặm ngõ
Bỗng khói lửa ngút trời
Con đi đêm súng nổ
Vải rụng bên sông trôi...*

*Rồi tiếng chim tu hú
Vang suốt những mùa hè
Con đi dài thương nhớ
Mười năm chữa về quê.*

*Tu hú ơi tu hú
Kêu hoài chi vườn xanh?*

Ta còn đi đi nữa
 Như dòng sông trôi nhanh
 Nhấn với chim tu hú
 Cha già vui đợi mong
 Mười năm trong khói lửa
 Má con dù nhạt hồng
 Nhưng bao nhiêu em gái
 Đẹp lên mùa vải chín ven sông!

Vườn Xưa (Anh Thơ)

Đây một giàn lan che bóng lan,
 Dăm thân tùng trúc đứng nghiêm hàng.
 Vài hòn non bộ, nhiều đêm vắng.
 Biển cạn đầy trăng, cá đớp vàng.
 Và khi vườn chủ tóc như sương
 Gậy trúc lang thang dạo khắp vườn,
 Là lúc hồn thơ say ý rượu,
 Tìm hồn hoa lạc dưới trăng sông.
 Rồi cả vườn cây nghe tiếng ngâm,
 Nâng cao hồn mộng quyện hương trầm.
 Sau khi gót hạc dừng hiên nguyệt,
 Chen rượu hoa trăng rót mãi vầy.
 Nhưng nay lạnh lẽo bóng trăng sang,
 Lan héo lòng hoa, trúc vô vang.
 Cá chẳng đùa trăng, trong biển cạn
 Vài hòn non bộ đứng cưu tang.

Vì chưng vườn chủ tóc như sương,
 Gậy trúc chiều qua đã dất đường
 Thơ rượu say về tiên giới ấy,
 Vườn xưa để lạnh bóng trắng sông!

Xuân Quê (Anh Thơ)

Lúa mượt đông xanh nổi trắng cò
 Đưa dài sông lụa dệt mưa tơ
 Làng xa trong lũy làng biên biếc
 Nêu lẳng xuân về khánh lừng lơ

Trời ửng hoa đào, đất sáng mai,
 Vàng trong hoa cải bướm bay dài
 Vườn bên dây tảo xôn xao nắng
 Thấy thoáng bay hồng giải yếm ai.

Pháo rặng còn vương ngô hững hờ,
 Bên rào loáng thoáng khói bay mơ
 Có người qua xóm nhìn ngon mắt,
 Xuân chín trên cành cam lẳng lơ.

Tập Bức Tranh Quê (1941)

Chiều Xuân (Anh Thơ)

Mưa đổ bụi êm êm trên bến vắng,
 Đò biếng lười nằm mặc nước sông trôi;
 Quán tranh đứng im lìm trong vắng lặng
 Bên chòm xoan hoa tím rụng tơi bời.

Ngoài đường đê cỏ non tràn biếc cỏ,
 Đàn sáo đen sà xuống mỗ vu vơ
 Máy cánh bướm rập rờn trôi trước gió.
 Những trâu bò thông thả cúi ăn mưa.

 Trong đồng lúa xanh ròn và ướt lặng
 Lũ cò con chốc chốc vụt bay ra,
 Làm giật mình một cô nàng yếm thắm.
 Cúi cuộc cào cỏ ruộng sắp ra hoa.

Đêm Xuân (Anh Thơ)

Trời quang quẻ, đêm nay không mưa nữa
 Nước trong ngòi chảy tắm mấy ngôi sao.
 Tàu chuối lóng che mặt trăng xấu hổ,
 Khóm tre già đợi gió đứng bên ao.

 Trong các ngõ, người đi ra từng tụi,
 Những đàn ông vào điểm họp quân bài;
 Các cô gái ra bờ sông hát đúm,
 Mấy bà già công cháu đến nhau chơi.

 Ngoài đồng vắng – trời đêm mà che nón?
 Có hai người đi lên tới nương dâu.
 Và lại có cả một đôi đom đóm
 Bay dập dìu như muốn phải lòng nhau.

Ngày Xuân (Anh Thơ)

Trời hơi lạnh và nắng vàng hơi hửng
 Lúa xanh đồng rợn sóng tận chân mây

Vài con én liệng ngang trời lơ lửng,
 Từng lũ cò phấp phới đậu rồi bay.

Dọc đường cỏ ven sông cùng trẩy hội,
 Những bà già lẫn hạt nhâm cầu kinh,
 Lũ con gái rộn ràng cười nói, nói
 Khoe hàm răng đen nhánh, mắt đa tình.

Cùng mấy cậu áo là, quần lụa mới
 Tập lê giầy như tập nhấc chân đi.
 Trong khi gió ngang đường tung phấp phới
 Giải yếm đào cùng với giải khăn thi.

Đêm Trăng Xuân (Anh Thơ)

Đồng lặng lẽ sương mù buông bát ngát,
 Ao âm thầm mây tối ngập mênh mang.
 Gió im vắng, tự từng không man mác
 Mây bay trắng nhẹ nhẹ dệt tơ vàng.

Và nhẹ nhẹ trong tơ trăng phơ phất,
 Khóm tre xanh lướt gió uốn cung đàn.
 Làng xóm lặng say đi trong giấc ngát,
 Những hương đào, hương lý dậy miên man.

Ngoài sông nước, thuyền im về đồ ngủ,
 Mưa mênh mông, trăng xuống, gió toi bời.
 Bến bỗng nổi một dịp cười như rú,
 Sông rừng mình, nước rộn bóng ma bơi.

Đêm Rằm Tháng Giêng (Anh Thơ)

*Chùa mở hội người làng nô nước tới,
Trong khói trầm trong ánh nến xông xao.*

*Các bà lão yếm hồng tươi khoe mới,
Các cô nàng khuyên bạc sáng như sao.*

*Họ hớn hở người thì quì xuống lễ
Sau lưng sư trước mặt phật từ bi.
Người lẳng lặng cúi đầu ngời xóc thẻ
Cạnh chuông đồng luôn đổ tiếng bi li...*

*Trong khi ấy, dưới điện mờ hương khói,
Bác cung vãn cao giọng nhịp tơ đàn.
Be bà đông trùm khăn ngồi đảo vôi.
Những con hương xoa xuýt xúm kêu van.*

*Ngoài sân chùa trắng tươi tung ánh bạc
Lũ trai tơ rộn rịp lượn vào ra.
Thỉnh thoảng họ lại nam vô lên một loạt
Và cười trên các ả đến dâng hoa.*

Chợ Ngày Xuân (Anh Thơ)

*Mưa vừa tạnh, nắng bừng trên quán mới,
Trên cây đa lấp loáng gió lao xao
Trên những giải lưng điều bay phấp phới,
Các cô nàng lơ lửng nón quai thao.*

*Chợ đông quá! Chỗ này vài chiếu bạc,
Những chàng trai ô mới mở dương vây;
Cười nói, nói luôn mồm và chỗ khác
Mấy cụ ngồi nhăm rượu gật gù say.*

Nhưng đông nhất quán hàng người đoán thê
 – Một lão già kính trắng, bịt khăn đen –
 Các cô gái chen nhau vào, vui vẻ
 Nghe Thánh truyền sắp đất mỗi lương duyên.

Họp Chợ (Anh Thơ)

Mới hừng sáng, đàn chim còn ngái ngủ
 Trên chòm đa buông rể ướt bên đình.
 Hạt sương sớm đã trao tay gió rũ
 Khắp mái lều rung bóng mặt trời xinh.
 Mấy ông lão khiêng vào lồng lợn giồng,
 Mấy bà già quẩy đến gánh bèo non.
 Mụ bán cá đặt thúng ngồi chửi đồng,
 Chị hàng rau mất chỗ chạy lon ton.
 Rồi gạo, vải, bún, quà, rồi bánh trái
 Lần lượt bày trong những tiếng lao xao.
 Lặng lẽ nhất có vài người thầy bói
 Bước gậy lẩn như những bước chiêm bao.

Đông Chợ (Anh Thơ)

Trời nắng dần và nóng dần... ngoài quán
 Các người đi đã đội thúng lên đầu.
 Chợ ồn lên những tiếng chào mua, bán
 Với tiếng người chen chúc gọi vang nhau.
 Đây mấy mụ chống mông lên khảo gạo,
 Kia một cô chúm miệng húp canh riêu,

*Bác thợ cạo dè vội đâu khách cạo,
Thầy bói ngồi gieo quẻ xuýt xoa kêu.*

*Bỗng cả chợ đổ xô nhìn... mất sắc!
Một đám người huỳnh huých đuổi theo nhau
– À, đó là những người đi bắt cướp!
Họ thản nhiên lại bán lại mua đều.*

Tan Chợ (Anh Thơ)

*Trên nóc đình mặt trời vừa đứng ngọ
Nắng vươn mình đuổi những bóng râm lui;
Tiếng ào ào tất dãn trong to nhỏ.
Ngoài cổng lêu lắt lượt từng người chui.*

*Một bà lão xót xa tiên hết... mãi!
Mấy thằng cu hơn hỏ được tò-te.
Vài cái đĩa vui cười mừng nón mới,
Quên trên vai gánh nặng quấy mau về.
Mặc bỏ lão rượu say cười chiuých choáng
Ô mót vai thất thểu cõ theo sau.
Ở lại chợ nhìn người mua dân lảng
Bọn ế hàng ngán ngẫm với ruồi bầu.*

Vào Hè (Anh Thơ)

*Nắng đã nực, cây vườn im thở gió,
Ngõ đầy ruồi, vắng bóng bướm ong qua.
Tiếng cuộc gọi chiêm chiêm vang bụi cỏ,
Và chiêm chiêm đom đóm rủ nhau ra.*

Các đình chùa đã bắt đầu rặng dây
 Những vàng hương mũ mĩ chắt như non,
 Người từng lũ kéo nhau vào cầu mát;
 Mấy đêm ngày chiêm trống chập choeng luôn.
 Trong đồng lúa cũng bắt đầu khát nước,
 Lũ gái tơ uể oải kéo dây gầu.
 – Đã hết cả những hội hè đám rước,
 Vào việc làm họ chán cả chào nhau!

Sáng Hè (Anh Thơ)

Gió man mát bờ tre rung tiếng sẻ,
 Trời hồng hồng đáy nước lắng son mây.
 Làn khói xám từ nóc nhà lặng lẽ
 Vươn mình lên như tỉnh giấc mơ say.
 Người dậy cả, bà già lẫn thối bếp
 Thằng cu con rụi mắt quét quàng sân.
 Cùng trong lúc gà lông kêu chiếp chiếp,
 Và lợn chuồng ỉn ỉn giục cho ăn.
 Bên ao nước bèo chen rau muống nổi,
 Mẹ rồi con xắn váy cúi khom, và
 Người vớt bèo, người khều rau hái vội,
 Vì trên đường lên chợ đã người qua.



Trưa Hè (Anh Thơ)

Trời trong biếc không qua mây gọn trắng,
 Gió nồm nam lộng thổi cánh diều xa.
 Hoa lựu nở đây một vườn đỏ nắng,
 Lũ bướm vàng lơ đãng lướt bay qua.

Trong thôn vắng, tiếng gà xao xác gáy,
 Các bà già đưa võng hát, thiu thiu...
 Những đĩ con ngồi buồn lê bắt chấy
 Bên đàn ruồi rạc nắng hết hơi kêu.

Ngoài đê thăm, không người đi vắng vẻ
 Lũ chuồn chuồn giỡn nắng, đuổi nhau bay.
 Nhưng thỉnh thoảng tiếng nhạc đồng buồn tẻ
 Của vài người cỡi ngựa đến xua ngay.

Chiều Hè (Anh Thơ)

Mặt trời lặn, mây còn tươi rắng đỏ,
 Cò từng đàn bay trắng phía đông xa.
 Tiếng diều sáo véo von cùng tiếng gió
 Hoà nhịp nhàng giọng ả hái dâu ca.

Trong đồng lúa tươi vàng bông rủ chín
 Những trai tơ từng bọn gặt vui cười.
 Cùng trong lúc ông già che nón kín.
 Ngồi đầu bờ hút thuốc thở từng hơi.

Trên đê trắng, chỏm đầu phơ phất gió,
 Lũ cu con mê mãi chạy theo diều.
 Bỏ mặc cả trâu, bò nằm vệ cỏ
 Mắt mơ màng trông gió gọn hiu hiu.

Đêm Hè (Anh Thơ)

Vườn vắng gió, ve sầu im tiếng hát,
 Ao đầy bèo, đom đóm rủ nhau bơi.
 Trời quang mây, cánh diều bay hóng mát
 Tận Ngân Hà buông giọng sáo chơi vui.

Nhà trong xóm đèn mờ qua tấm rại,
 Các ông già ra vũng hát thơ xưa.
 Những đàn bà lên khung ngồi dệt vải
 Tiếng thoi gieo cùng điệu nhịp nhàng đưa.

Ngoài đồng lúa một vại cô tát nước
 Múc trắng lên theo tiếng hát mơ màng.
 Thấp thoáng bóng trên sông đào phía trước.
 Bọn trai làng bơi tắm nói cười vang.

Chợ Mùa Hè (Anh Thơ)

Trời lóe nắng, chợ vào đầy những nắng
 Đầy những người chen chúc họp...mồ hôi.
 Các mẹ bún bày ruồi không hở trắng.
 Các sàng dưa bán nặng kín xanh tươi.

Đây, góc quán bà già ngồi rũ nóng.
 Kia, cửa lều ông lão quạt khăn tay.
 Chó le lưỡi ngồi thừ nhìn cũi đóng,
 Lợn trói nằm hồng hộc thở căng giây.

Trong khi ấy, tiếng rao mời nhón nhác,
 Những hàng chè, hàng nước chạy va nhau.
 Nhưng đắt nhất có chị hàng bán quạt
 Ngồi trước đình không kịp đếm tiền râu.

Đàn Bầu (Anh Thơ)

Hơi gió thoảng tơ đồng bay thoảng gió
 Bên đầm sen nước loãng lọc trăng hè.
 Buồn xa vắng một nỗi buồn nhớ nhớ
 Mây tần ngần ngừng lại sau bờ tre...

Trời dịu lặng, cỏ cây cùng đứng lặng,
 Tiếng đàn lên mỗi lúc một nâng sâu.
 Trên khoảng biếc mắt sao nhìn thăm thẳm
 Đây tiếng lòng? Hay đây tiếng đêm sâu?

Xôn xao quá! Trong tơ đồng yên quá!
 Buồn xôn xao thức tỉnh những tâm hồn.
 Đã chọn mộng trong lòng đêm êm ả;
 Bật thở dài lành lạnh ý cô đơn.

Đám Xâm (Anh Thơ)

Trăng thanh sáng, gió nồm thoang thoang mát
 Trước sân đình người kéo đến như nêm.
 Một đám xâm đang bắt đầu ca hát,
 Cả trai làng ngẩn mặt đứng nghe, xem

Từ sa mạc, trống quân rồi hát lý,
 Cô gái lòa gõ nhịp mắt lơ mơ.
 Ông già lặng điem nhiên ngồi kéo nhị,
 Thằng cu con ngong ngóng giữa thau chờ.

Bỗng một loạt xu đồng reo xủng xoảng
 Nổi theo cùng một loạt tiếng cười vui.
 Cô gái lòa cúi đầu nghe bên lễn.
 Xúm quanh nàng những tiếng gọi đùa chơi.

Đại Hạng (Anh Thơ)

Nắng! Nắng suốt trời vàng rãi nắng!
 Gió theo mây không biết trốn phương nào.
 Vườn chuôi rũ héo dân trong im lặng;
 Những rau bèo chết cạn cả trong ao.

Ngoài đồng ruộng lúa vàng khô cháy xác,
 Nắng chang chang không một bóng râm chừa,
 Chó điên dại chạy nhông tìm gió mát.
 Trâu buồn rầu nằm đợi vũng tràn mưa.

Rồi chiều đến khi mặt trời lặn đỏ
 Mây phương đòi tắm rục một bên sông.
 Các cô gái đưa nhau thăm ruộng nở
 Cuốn dây gầu chán nản tát đồng không.

Con Giông (Anh Thơ)

Trời đang nắng, bỗng mây xâm đất tối!
 Cây giật mình lá đổ gió xôn xao.
 Chim vút về, lúa đồng tung sóng nổi!
 Bỗng chớp lòe rồi sấm động, nao nao...

Trong làng xóm nóc nhà bay tốc mái
 Gió xoáy vòng đầy rạt lũy tre xanh.
 Những đàn bà chạy mưa về hót hải
 Váy phấp phồng theo nhịp bước chân nhanh.

Ngoài bến nước sông xuôi ồ ạt gió,
 Mưa lao mình qua những cánh buồm căng.
 Các bô lão bơ phờ nghiêng búi tóc
 Cõ ghim thuyền trong sức chạy đương hăng.

Mưa (Anh Thơ)

Tre lá lướt nghiêng đầu cho nước gội
Cau thẳng mình dang lá đón mưa rơi,
Đồng chìm xuống bông lúa vàng rũ rội,
Ao rềnh lên bè rau muống xanh tươi.

Trên nhà vắng gió lùa hơi ướt át,
Cu bé ngồi nhào đất nặn tò te.
Dưới bếp lạnh, lũ gà vào bới rác
Mặc đàn ruồi, đàn nhặng lượn vo ve.

Ngoài đường lội một vài người về chợ
Trữu gánh hàng như trữu quang mưa.
Yên ổn nhất trong gian chuồng êm cỏ
Lũ lợn nằm mát mẻ ngủ quên trưa.

Bến Đò Trưa Hè (Anh Thơ)

Mây đi trắng trời xanh buồn rộng rãi,
Sông im dòng đọng nắng đứng không trôi.
Đa ngâm rể buông mình chờ uể oải
Ngọn gió về, không một chút tăm hơi.

Trong quán nước ẩn hàng bên giậu đuôi
Dăm ba người về chợ ghé vào qua;
Buồn vắng lặng họ ngồi nghe vòi vọi
Mấy tiếng gà trưa gáy xóm xa xa...

Ngoài đê nắng một ông già xuống huyện,
Đắt ngựa chở rong tiếng nhạc đồng mong.
Nhưng trưa vắng không một thuyền ghé bến,
Không một mái chèo khua nắng đọng trên sông.

Đêm Giông Tố (Anh Thơ)

Mưa ồ ạt suốt trời tuôn đổ thác
 Gió gầm gào khắp đất quật cây lên.
 Sấm náo động cả trời mây tan tác
 Thoáng ánh lòe tia chớp vụt soi đêm!

Đêm bí mật bỗng bừng trong sợ hãi,
 Những tà ma luống cuống chạy quanh đông.
 Sét thịnh nộ từ trời cao giáng lại!
 Và mưa gầm và gió giật cây rung!

Khắp làng xóm nhà nhà xiêu tốc mái
 Mưa như tên vun vút bắn tung hoành
 Từng hồi ốc rú dài trong sợ hãi
 Trong gió gầm rin rít lũy tre xanh.

Tết Mồng Năm (Anh Thơ)

Gà mới gáy, trời còn chưa sáng rõ
 Tiếng người rao rượu nếp đã vang đường.
 Chợt thức giấc gọi nhau trề sâu bộ,
 Khắp xóm nhà rộn rịp dậy trong sương.

Đây bà lão ra vườn tìm lá thuốc,
 Kia thằng cu đứng cửa gặm đào xanh.
 Các cô gái mừng móng tay đỏ nước
 Những anh chàng xuống giếng tắm rôm nhanh.

Ngoài cổng chợ từng dãy người bán lá
 Các ông già chống gậy đến tranh mua
 Cùng trong lúc giắt nhau cười hỉ hả
 Đĩ con mừng được mẹ sắm bùa tua.

Chợ Chiều (Anh Thơ)

Mặt trời lặn bên đình chiều lặng lẽ,
 Dãy lều không gió lạnh họp nhau vào.
 Vài bóng tối vụt về trong cánh sẻ,
 Trong chòm si buông rể đứng lao đao.

Im lặng quá! Trên đường quanh các quán
 Lũ mục đồng liêng thiêng cười trâu qua.
 Con chó lạc âm thầm đưa bước nản
 Mặc gió chiều quét lá dưới cây đa.

Bên ao vắng nước bèo dềnh ngập tôi
 Chòm tre xanh yên lặng đứng ôm bờ.
 Một ông lão ăn mày dò dẫm lối
 Bước gậy lân thăm quán ngủ bơ vơ.

Sang Thu (Anh Thơ)

Gió may nổi bờ tre buồn xao xác!
 Trên ao bèo tàn lụi nước trong mây;
 Hoa mướp rụng từng đoá vàng rải rác
 Lũ chuồn chuồn nhớ nắng ngần ngơ bay.

Trên đê cỏ dục điều sa đứt sợi,
 Gã mục đồng chán nản lắng tai nghe
 Trong thôn xóm hóa vàng nghi ngút khói
 Gió vang âm tiếng trống cúng ra hè.

Bên bến nước đò ngang chưa ghé tới,
 Khói lam chiều đã thoảng tiếng chuông vương.
 Bọn chèo thuyền nhìn nhau đang sợ tôi
 Bỗng rùng mình như cảm thấy hơi sương.

Chiều Thu (Anh Thơ)

Mây sẫm lại trên ao đây khói lướt
 Bụi chuối vàng run đón gió bay qua.
 Tiếng dế kêu rì rào bên rãnh nước
 Nhịp chuông chiều văng vẳng mái chùa xa.

Ngoài ngõ lội, ông già lần bước gầy
 Thăm đồng về lo lắng nước không vui.
 Trong bếp ươm mẹ cu ngồi sàng sảy
 Mắt bắn khoăn thỉnh thoảng ngược trông trời.

Trên đê gió, mục đồng từng gãi một
 Dắt dây trâu lơ đãng bước, quên đùa.
 Trong khi ấy hai bên đồng ếch ộp
 Vang trời chiều đưa những tiếng kêu mưa.

Đêm Thu (Anh Thơ)

Mưa tầm tã dưới trời đen tựa mực,
 Những chòm tre trĩu nước đứng im buồn
 Bỗng xa xa vẳng đưa hồi ốc rúc
 Lũ chó lười uể oải sữa mưa sông.

Trong nhà tôi bà già co kín chiếu
 Ôm cháu thơ mỗi một ngủ quên trời.
 Ngoài điểm sáng anh tuần ngừng hút điếu
 Nghe nơi nào tiếng trống hộ đê sôi.

Trong lúc ấy đồng mênh mông trắng nước
 Có một vài đóm lửa rờn ma trôi.
 Đó là những ánh lòe trong bó đuốc
 Của các người bắt ếch dưới mưa rơi.

Lục (Anh Thơ)

Đê đã vỡ một đêm mưa tâm tã
 Nước băng sông ồ ạt chảy trôi đông
 Làng xóm lụt chìm đi bao mái rạ,
 Bao cây vườn mất tích giữa mênh mông.

Trưa nay nắng, bình yên sao đẹp quá!
 Mây nhón nhơ đi dạo khắp phương trời.
 Nhưng dưới nước lững lờ theo tiếng quạ
 Bao thân người vợ vẫn giữa giòng khơi.

Rồi đêm tôi khi vầng trăng rãi sáng
 Nước như gương phẳng lặng ánh mơ màng.
 Từng tiếng cú rúc dài trong thảm đạm
 Như oan hồn kêu khóc giữa mênh mang.

Rằm Tháng Bảy (Anh Thơ)

Gió hiu hắt gieo vàng muôn cánh lá,
 Trời âm u mây xám bóng sương chiều.
 Làng xóm ngập nhà nhà trong khói tỏa
 Vẳng đưa lời khóc mã lạnh hiu hiu.

Trong chùa, điện hương đèn nghi ngút sáng
 Tiếng mõ, chuông hòa nhịp trống bên đình.
 Lời cầu cúng truyền theo làn khói thoảng
 Quyến cô hồn nương gió lại nghe kinh.

Ngoài đê rộng bờ dài nghiêng đổ cháo
 Lễ chúng sinh từng bọ một ăn mảy.
 Cùng lẳng lẳng như bóng ma buồn nảo
 Dắt nhau tìm nơi cúng để xin may.

Rằm Tháng Tám (Anh Thơ)

Trời trong sáng, trăng tròn lơ lửng gió
 Đồng mờ sương khóm chuôi lặng mơ màng
 Những ao biếc ngâm sao đây nước tỏ
 Bụi tre ngà lơ lả uốn lưng cong.

Trong đường xóm trống chiêm chung nhịp nổi
 Trẻ con theo sư tử rước vang âm.
 Ngoài đình sáng tiếng cười chen tiếng nói
 Gái trai làng ra họp hát trống quân.

Trong khi ấy phất phơ khăn với áo
 Các bà đồng ra điện lễ, cười vui.
 Nghiêm lặng nhất có vài ba ông lão
 Thả con thuyền uống rượu với trăng trôi.

Đêm Trăng Mờ (Anh Thơ)

Sương man mác buông lơ trong lặng lẽ
 Mây mờ mờ trôi đến giữa trời sao.
 Gió nhẹ thổi từng hơi dài rất nhẹ
 Vì trăng buồn không biết nấu nơi nao.

Trong làng xóm âm thầm chen mái ngủ
 Mấy chòm tre xòa tóc đứng la đà.
 Vài tiếng chó mơ hồ thưa thốt sủa
 Tận cuối làng như tận bãi tha ma.

Ngoài đồng vắng, lúa vàng xao xuyến gió
 Lửa ma thiêng thấp thoáng rọi bên trời
 Từng bóng trăng đi êm như hơi thở
 Trong trăng mờ lũ lượt dắt nhau chơi.

Đám Ma (Anh Thơ)

Kèn trống nổi dàn hàng cờ đôi lướt
 Theo gió chiều phất phới trắng sương tang.
 Đàn, sáo nhịp dài đưa đường náo nức
 Cổ quan tài lẳng lẳng tiến nghiêm trang.

Theo liền cữu vùi ba ông chống gậy
 Dăm bảy bà rũ tóc khóc sâu bi.
 Một hai người rắc các thoi vàng giấy
 Và đưa trầu mời những khách theo đi.

Hết đường xóm quanh co rồi hẻo lánh
 Rẽ lối đồng cò ngập lúa rầu bông.
 Đám vào mãi trong sương chiều hiu quạnh
 Họa tiếng trùng rên rĩ khóc thu không.

Bến Đò Đêm Trăng (Anh Thơ)

Mây tản mát ven trời trôi đón gió
 Sao mờ hồ thủa bóng lẩn trong sương.
 Sông lặng chảy một nguồn trăng sáng tỏ
 Bóng cô Hằng lơ lửng đứng soi gương.

Trên bến vắng chòm si ôm bọc đá,
 Bờ đê cao không một bóng in người,
 Gió se sẽ bước vào thăm khóm lá
 Trước quán hàng vắng lặng bóng trăng soi.

Ngoài sông nước đó đây về chở gió
 Thuyền lên đèn trong lớp khói sương mù
 Ngồi mơ mộng đâu thuyền cô lái nhỏ
 Khua trăng vàng trong nhịp hát đò đưa.

Bến Đò Ngày Mưa (Anh Thơ)

Tre rũ rọi ven bờ chen ướt át
 Chuôi bơ phờ đầu bến đứng dầm mưa.
 Và dầm mưa dòng sông trôi rào rạt
 Mặc con thuyền cầm lại đậu chơ vơ.

Trên bến vắng, đắm mình trong lạnh lẽo
 Vài quán hàng không khách đứng xo ro.
 Một bác lái ghé buồm vào hút điếu
 Mặc bà hàng sù sụ sặc hơi, ho.

Ngoài đường lội họa hoàn người đến chợ
 Thúng đội đầu như đội cả trời mưa.
 Và họa hoàn một con thuyền ghé chở
 Rồi âm thầm bến lại lặng trong mưa.

Chợ Ngày Thu (Anh Thơ)

Đường đã lội trời còn mưa rườn rướt
 Và lại còn trận gió vội bay qua.
 Trong lều quán người người chen chúc ướt,
 Bên thúng hàng chất đống đợi bưng ra.

Đây từng lũ gà lông xù cánh nước
 Kìa hàng đàn mèo rét rít nghêu ngao.
 Những thầy bói ôm tráp ngồi sốt ruột,
 Các bà già bán bún lặng nhìn nhau.

Trong khi ấy gian hàng người áo lá
 Gạt càng đây người xúm đến tranh mua.
 Buồn chán nhất có vài cô hàng mã
 Ngắm đôi bồ lấm bẫm oán trời mưa.

Bến Đò Ngày Phiên Chợ (Anh Thơ)

Trời mới sáng, sông còn yên nước lắng
 Mấy vì sao thưa thớt đứng soi hình.
 Tiếng hò đò đã vang trên bến lặng,
 Trong sương mù chèo động sóng lung linh.
 Thuyền ghé bến người người chen chúc xuống
 Tiếng chó kêu, lợn hét nổi vang lừng,
 Với tiếng người ồn lên trong luống cuống
 Đặt gánh gồng bồ bịch đổ lung tung.
 Rồi cứ thế, đò đây rời khỏi bến,
 Bác lái thuyền điềm tĩnh ngắm sương tan.
 Sốt ruột nhất những người đi lỡ chuyến
 Đứng xếp hàng ngong ngóng đợi đò sang.

Chợ Ngày Đông (Anh Thơ)

Trời rét quá! Mái lều xơ xác gió,
 Chợ mênh mông quán họp độ mười người.
 Các cô gái khăn vuông trùm to hó
 Miệng nhai trầu thỉnh thoảng nói ra hơi.
 Đây lối rộng người mua đi khép nép
 Kia đường dài kẻ bán đứng thu tay.
 Mụ hàng cá luôn mồm xoa xuýt rét,
 Chị gánh rau lập cập đổ quang mây.
 Xào xạc được một giờ rồi bỗng chốc
 Chợ tàn dân lẻ tẻ tiễn người qua
 Lều quán lại rùng mình trong gió thốc
 Và âm thầm run lạnh dưới mưa sa.

Trở Rét (Anh Thơ)

Vườn cây úa rừng mình gieo lá úa
 Ngọn khói chiều cuộn rồi nóc nhà tranh,
 Trời đầy mây bay về đàn chim nhỏ
 Gió diên cuồng xô đẩy lũy tre xanh.

Trời trở rét! Người làng tôi đã thấy:
 Áo mền, áo kếp giở ra thi.
 Những cô gái, với lá thuốc nhuộm răng đen nháy
 Trâu, bò thưa bóng trên bờ đê.

Chân bờ đê trên cánh đồng lúa đỏ,
 Nắng mờ tránh vội ánh sương lan.
 Một nông phu bước nhanh trên bờ cỏ
 Miệng phàn nàn tráo trở tiết trời luôn.

Nắng Hanh (Anh Thơ)

Mới tinh sương rục góc trời mây lửa,
 Cây đứng im từng chiếc lá khô rơi.
 Những ao tù nước bèo xanh cạn nửa
 Đường ra đồng, như đi trên lá áo tôi.

Mặt trời lên lũy tre xa cháy đỏ
 Lão ông chống gậy lân ra sau.
 Những đàn bà tung rom phơi ố,
 Mũi khô dòng, bầy trẻ vắng ruồi bầu.

Ngoài quán chợ với chiếc khăn mỏ quạ
 Cô gái làng ghé nón sau bồ cau.
 Nhưng nắng hanh cũng làm cô đỏ má
 Cho thêm duyên trên miệng thắm quết râu.

Buổi Trưa (Anh Thơ)

Lúa trầu nắng ngập đồng vàng những nắng!
 Gió hanh qua sột soạt bước chân qua.
 Mấy thoi cò đưa ngang trên trời vắng
 Vài tơ mây uể oải vương tre ngà.

Trong quán nước bọn làm đồng biếng nhác
 Nằm nghỉ dài sau một bữa ăn nhanh.
 Ngoài cổng chợ từng tốp người rải rác
 Gánh hàng về gánh cả thúng ruồi xanh.

Nằm trên võng đã từ lâu quên khóc
 Dĩ con chờ quà mẹ hát i a.
 Đầu hè nắng xua chim lìa sân thóc
 Lão ông ngồi lẫn rận nhấm buồn qua.

Đám Cưới (Anh Thơ)

Tiếng pháo nổ – nổ qua vài tiếng pháo –
 Một ông già trịnh trọng rước hương đi.
 Cười theo bước, vài chàng trai trâng tráo
 Mấy cô nàng bồm bẻm nhai trầu thi.

Chú rể then, ngập ngừng đưa bước chậm
 Quần chúc bầu sột soạt chưa phai hồ.
 Áo nâu thắm cô dâu nghiêng nón thắm
 Đôi má đào trào lệ nhớ nhà cô.

Rồi thì đến một, hai bà lão.
 Người vãi điều, người cầm chuỗi chinh xu
 Hai bên đường lũ trẻ con thao láo
 Giương mắt nhìn quên vạch yếm vò bu.

Chiều Ba Mươi Tết (Anh Thơ)

Trời lún phún mưa xuân đường các ngõ
 Lầm nhễng bùn và đây những người đi.
 Trong vườn đào đã nhiều bông nở đỏ
 Và đã nhiều nêu dựng khánh khoa thi.

 Và rất nhiều ông già ngồi lau quét
 Trước bàn thờ thành kính thấp tuần nhang.
 Trong khi ấy tiếng lợn kêu eng éc
 Khắp xóm làng lẫn tiếng chửi nhau vang.

 Trên sông nước trong khoang thuyền chở vội,
 Giữa bọn người về tết chuyện ba hoa.
 Một lũ khách lạnh lùng ôm khăn gói,
 Mắt mơ màng theo tiếng pháo xa xa.

Đêm Trăng Đông (Anh Thơ)

Đêm lành lạnh sương mù bay nhẹ thoảng
 Trời trong ao yên lặng ngập mây đầy.
 Khắp vườn cải trắng vàng hoa lấp lánh
 Muôn cánh rờn nhè nhẹ sóng hương bay.

 Trong bếp, lửa chập chờn bên cối gạo,
 Mặc tiếng chày thỉnh thỉnh xuống thời gian.
 Bạn hàng xóm họp nhau và chuyện hão
 Khói thuốc Lào mờ mịt tỏa bay lan.

 Ngoài ruộng lúa, một vài con vạc trắng
 Lướt ăn đêm thừa thớt tiếng kêu buồn.
 Trong khi ấy朦胧朦 trăng sáng lặng
 Lọc ánh vàng lạnh lẽo xuống đồng sương.

Đêm Ba Mươi Tết (Anh Thơ)

Trời tôi quá! Bên ngoài trời tôi quá!
 Những cây nêu tiếng khánh khẽ khua thăm,
 Những cung vôi trong sân như mờ xóa,
 Những giấy điều trước cửa dán đen thâm.

Quanh bếp ấm, nồi bánh chưng sùng sục
 Thằng cu con rụi mắt cố chờ ăn,
 Đã nhón mơ chiếc váy sồi đen nhức,
 Bà lão nằm tính tuổi sắp thêm năm.

Bỗng tiếng pháo đẹt ùng xa nổ, báo
 Ngoài đình trung làng đã tế giao thừa
 Cả nhà vội giật mình không ai bảo
 Cùng đứng lên thăm bánh chín hay chưa!

Ngày Tết (Anh Thơ)

Trước cổng làng chòm nêu vừa thức gió
 Bụi mưa phùn đã đổ xuống sân vôi,
 Tràng pháo chuột đua nhau đi đạch nổ
 Xác giấy hồng bắn cả cánh hoa rơi.

Trong nhà đỏ bàn thờ nghi ngút khói,
 Những đàn bà tíu tít chạy bung mâm,
 Lũ con trẻ vui mừng thay áo mới
 Bên ông già hương nển quá chuyên tâm.

Ngoài đường ngô bùn lầy theo nước chảy
 Thằng cu con quần đỏ cuời lưng bà.
 Các cô gái đội vàng hương ôm váy
 Miệng tươi cười mừng tuổi những người qua.